

at anvende, for at sætte en deelvis Lighed igjennem, vilde have været tilstrækkelig til at sætte den fuldstændige Lighed igjennem; senere blev det naturligvis med hvert Aar vanskeligere. Det erkendtes snart, at Brændevinsproductionsafgiftens Indførelse maatte være en nødvendig Betingelse for at faae en fuldstændig Genhed i Toldsystemet gennemført, og dette afgav en maaskee velkommen Anledning til at opstille Banskfeligheder mod Indførelsen af en Tariflighed, idet man fremhævede, at det dog var bedst, inden man indførte en Brændevinsproductionsafgift, ialfald at afvente den „Gewerbsordnung“, som skulde forelægges Stænderforsamlingen. Regjeringen tabte imidlertid ikke Sagen af Syne, og der er ikke væsentlige Grunde, som tale for, at, naar Regjeringen i Aaret 1840, iftedetfor at have forelagt Hertugdømmernes Stænderforsamlinger en almindelig Idee om Kopfstattens Aflysning ved en Brænderisfat, havde i saa Henseende forelagt et detailleret Udkast og kraftigt drevet paa Sagen, vilde den være gaaet igjennem. Men dette skete ikke, og man kunde igjen med Held mod Regjeringen betjene sig af det almindelige Argument, som fremsattes mod en saadan Foranstaltning, der var saa vigtig i hele Monarchiets Interesse, nemlig, at man ikke vidste, hvorledes den Sag var beskaffen, hvortil der forelagdes en Idee. Den sidst afdøde Konge udtalte ved flere Leiligheder som sin bestemte Villie, at der skulde arbeides mod det Maal, at see Toldforskjellen mellem Kongeriget og Hertugdømmerne og hvad dertil hører udjevnet. Dette Maal blev, naagtet alle Banskfeligheder, eftertragtet, og Sagen vilde, efter at være forberedt paa forskellig Maade, vistnok i Aaret 1846 have været moden til endelig at forelægges Stænderne for der at vedtages, naar ikke de Begivenheder, som stode i Forbindelse med det aabne Brev og hvad derpaa fulgte, havde traadt hindrende i veien. Jeg skal ikke opholde mig ved, hvad der ligger efter denne Periode; jeg har ved Consumtionslovens Forelæggelse havt den Ære at udvikle de Grunde, som forekom Regjeringen at gøre det til absolut Nødvendighed at stride til en provisorisk Udjevning af Toldforskjellen, og dertil tillader jeg mig at henholde mig.

Hvad selve det forelagte Lovudkast angaaer,

maa jeg angaaende de Tarif=Forandringer, hvis Detail foreligger det ærede Thing, bemærke, at de, hvad der allerede turde være en Følge af hvad jeg allerede har udviklet, ingenlunde ere et Arbeide, som fylder en kort Tid sin Tilværelse; de ere tværtimod Resultatet af meget omhyggelige Overveielser, som det forrige Generaltoldkammer under Sagens forskellige Stadier har anstillet, og til disse tidligere, mere principielle Overveielser har sluttet sig den senere Tids Erfaring om de forskellige Handelsinteressers indbyrdes Forhold og gjensidige Tarv. Man har ved Udjevningen søgt at imødekomme Hertugdømmet Slesvigs Toldsatser saameget som muligt; imidlertid har man i den Henseende havt ikke blot finantzielle Banskfeligheder at overvinde, men man har ogsaa maattet tage i Betragtning, at de nærværende Tidsomstændigheder gjøre Forsigtighed tilraadelig, og tilsiige ikke at gaae for lavt ned med Hensyn til saadanne Varer som Kaffe, Wiin og Tømmer og flere af Manufacturvarerne, som vitterligt maae henføres til Nødvendigheds=Genstande for en vis Klasse af Samfundet. Ved Manufacturvarerne har det tillige været nødvendigt at tage Hensyn til den ikke uvigtige indenlandtske Industries Tarv, idet Regjeringen, uden nogenfinde at have vedkjendt sig at ville vedligeholde, end siige indføre et Beskyttelsestoldsystem, dog har maattet tage Hensyn til de indenlandtske Fabrikker, fordi disse engang eksistere, og fordi det er betænkeligt ved pludselige Toldforandringer at standse deres Virksomhed. Dertil kommer ogsaa, at Hertugdømmernes Tarifbestemmelser for Manufacturvarer i flere Henseender vitterligt vare saa lave, at de stode i ingenfomhelst Samklang med de forrige Tarifbestemmelser. Man har eftertragtet ved denne Lov at tilveiebringe en Revision og Simplification af de forskellige Toldsatser for at imødegaae de Tvivl, som hyppigt under Clareringen af adskillige Varesorter ere opstaaede om vedkommende Varers Henførelse til den rigtige Toldsat. Omstændighederne have medført, at Regjeringen ikke har kunnet raadføre sig, inden den foreløbige Lov emanerede, i den Grad, man havde ønsket det, med de Handlende, for at ikke den tilsiigtede Foranstaltning skulde blive mere be-